

Søskende; han boede i sin gamle Lejlighed paa Nørregade men kom her regelmæssig hver Dag Klokken tre til Middag, saadan som han havde gjort det allerede i Moderens Tid. Per blev nu ganske rørt over, at han trods deres lille Skærmydsel var gaaet den lange Vej herud alene for at høre til hans Befindende, og han trykkede broderligt hans Haand.

Til nogen fortroligere Samtale med ham eller med Signe kom det dog stadig ikke. Han kunde ikke engang blive klog paa, hvorvidt de overhovedet vidste Besked om hans Brud med Jakobe. Han havde et Par Gange i Løbet af Eftermiddagen forsøgt at lede Talen hen derpaa overfor Signe; men hun havde hver Gang med synlig Uro givet sig til at tale om andre Ting. Ogsaa Eberhard syntes ganske utilbøjelig til at komme ind paa Emnet, endsige til selv at give Anledning til nogen Tilstaaelse. Per vedblev at have en Fornemmelse af, at de med al deres Omhu og Deltagelse var paa deres Post overfor ham og navnlig stadig var tilbøjelig til at udlægge selv den uskyldigste Ytring af ham som et Forsøg paa at gøre sig til af sin Fortid og sine Forbindelser.

I den Henseende tog han nu heller ikke meget fejl. Hverken Eberhard eller Signe havde foreløbig stor Tillid til Oprigtigheden af hans Omvendelse, — dertil syntes han dem endnu langt fra nedbøjet nok. At hans Forlovelse med den